

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑/๒๕๕๖

วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖

เรื่อง นายสุเมธ ตันธนาศิริกุล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ ประกอบมาตรา ๑๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๒๑๕ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายสุเมธ ตันธนาศิริกุล (ผู้ร้อง) ได้ยื่นฟ้องกรุงเทพมหานครกับพวก รวม ๓ คน เป็นผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองกลาง ในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองกลางให้กรุงเทพมหานครชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งสองศาลตามส่วนแห่งการชนะคดี ต่อมาผู้ร้องยื่นคำขอต่อศาลปกครองกลางให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ รวม ๓ ครั้ง แต่ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำขอไว้พิจารณา ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด

- ๒ -

โดยคำขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยื่นตามคำสั่งศาลปกครองกลาง ส่วนคำขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ครั้งที่ ๓ คดียังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด และผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่า การจ่ายสำนวนคดีให้องค์คณะตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ หรือไม่

ผู้ร้องได้ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) โดยขอให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ และมาตรา ๒๘๐ หรือไม่ ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินมีความเห็นว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลปกครองยังไม่แล้วเสร็จ จึงไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๘ (๒) ต่อมาผู้ร้องได้ใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) โดยขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ และมาตรา ๒๘๐ หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ ไม่ใช่บทบัญญัติที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนและไม่มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ จึงไม่เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ ประกอบมาตรา ๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๒๗๕ อีกทั้งขอให้มีคำสั่งให้ศาลปกครองและรัฐสภาพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ รวมทั้งขอให้พิจารณาการคัดค้านตุลาการศาลปกครอง และคำสั่งของศาลปกครองเกี่ยวกับคดีของผู้ร้อง และขอให้มีคำสั่งให้ศาลปกครองรอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย

- ๓ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำ คำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ ไม่อาจใช้สิทธิ โดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจาก บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

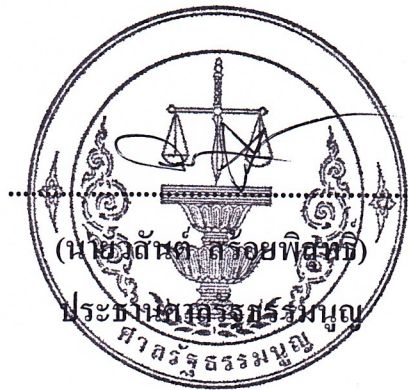
พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้ร้องได้ใช้สิทธิยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) และใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พิจารณาแล้วไม่เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่า ผู้ร้องยื่นคำขอให้ศาลปกครองกลางและศาลปกครองสูงสุดพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ รวมทั้งได้ใช้สิทธิ

- ๔ -

ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ซึ่งยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด และไม่ปรากฏว่าศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งหรือคำพิพากษาในเรื่องดังกล่าวเป็นประการใด ผู้ร้องจึงไม่ใช่บุคคลที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ดังนั้น คำร้องนี้จึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

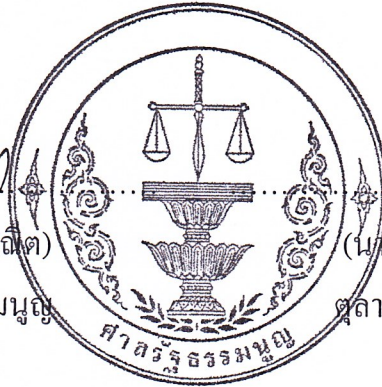
- ๕ -

(คำสั่งที่ ๓/๒๕๕๖)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจติมพล เอกอูรู)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ